

РЕШЕНИЕ

№ 4274

гр. София, 24.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 13.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **4889** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 100 от Закона за държавния служител.

Делото е образувано по жалба от Д. К. Д., против издадената от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ Заповед № 03-РД/1466, от 03.05.2022 г., с която жалбоподателят е отстранен временно от работа, от длъжността директор на Дирекция „Противодействие на измамите“, считано от 04.05.2022 г., до приключването на образувано срещу него дисциплинарно дело.

Жалбоподателят лично и със съдействието на адвокат: поддържа жалбата, с която се твърди незаконосъобразност на заповедта, поради: липса на мотиви; несъобразяване с принципите, по смисъла на чл. 4, ал. 6 АПК; претендира възстановяване на платено адвокатско възнаграждение.

Ответникът, посредством юрисконсулт оспорва жалбата и заявява желание за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като намира заплатеното на адвоката възнаграждение за прекомерно високо.

Доказателствата, съставляващи административната преписка и представени от ответника дават основание на Съда да приеме за установени следните факти и обстоятелства.

Жалбоподателят Д. К. Д. заема по служебно правоотношение, към датата на издаване на оспорваната заповед длъжността директор на Дирекция „Противодействие на измамите“, при ДФ „Земеделие“. На тази длъжност е възстановен и допуснат до

работа със Заповед № 310/21.04.2022 г., след като с влязло в законна сила на 07.04.2022 г. Решение № 5810/14.10.2021 г. на АССГ, по адм. дело № 7656/2021 г. е отменена заповед от 12.07.2021 г. за прекратяване на служебното му правоотношение. АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след извършения анализ на доказателствата и на доводите на страните, мотивира следните изводи по съществуването на спора.

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане, но е неоснователна. Доводите на оспорващия, така както са изложени от неговия процесуален представител не се споделят от Съда.

Разпоредбата на чл. 100, ал. 1, т. 2 ЗДСл. предоставя възможност на органа по назначаване на държавен служител да го отстрани временно от работа, когато срещу него е образувано дисциплинарно дело. Образуването на дисциплинарно дело също е в правомощията на органа по назначаване (арг. – чл. 96, ал. 1 ЗДСл.), при наличието на данни за извършено дисциплинарно нарушение. Косвени данни за това се съдържат в представената от ответника Заповед № 03-РД/1453, от 03.05.2022 г. (л. 38 от делото), с която е наредил на председателя на дисциплинарния съвет, при ДФ „Земеделие“ да образува дисциплинарно дело № 2 от 2022 г., срещу Д. К. Д., като се позовава на Докладна записка, вх. № С-8-34#9/28.04.2022 г., изготвена от Звено „Инспекторат“, при същия фонд, изготвена след проверка по докладна записка от Е. Е. - директор на Дирекция „Противодействие на измамите“. Двете докладни записки не са представени по делото. Доколкото разпоредбата на чл. 96 ЗДСл. не допуска вариант дисциплинарният съвет да не се съобрази с нареждането на органа по назначаване, непредставянето на изрична заповед, с която съветът е образувал дисциплинарно дело не е аргумент в полза на твърдението за липса на мотиви, на оспорваната заповед. Същото е становището на Съда и досежно непредставянето на цитираните две докладни записки. Заповедта по чл. 96 ЗДСл., с която органът по назначаване разпорежда образуване на дисциплинарно дело не подлежи на оспорване, понеже само поставя началото на административно производство, чиято цел е именно обективното и всестранно изясняване на обстоятелства, касаещи поведението (действия, бездействие) на държавния служител. Поради това, позовавайки се в заповедта за временно отстраняване и на тази за образуване на дисциплинарно производство ответникът не дължи да посочи конкретно дисциплинарно обвинение, както и подробно да излагат факти и доказателства, подкрепящи такова обвинение. Заповед № 03-РД/1453, от 03.05.2022 г., разпореждаща образуване на дисциплинарно производство е издадена в същия ден, в който е издадена и оспорваната заповед за отстраняване от работа - Заповед № 03-РД/1466, от 03.05.2022 г. Органът по назначаване е съобразил данните, съдържащи се в докладните записки, съответно от Звено „Инспекторат“ и от директора на Дирекция „Противодействие на измамите“, който е заемал длъжността, преди жалбоподателят Д. К. Д. да бъде възстановен. Преценил е тези данни като достатъчно основание за образуване на дисциплинарно производство и така е мотивирал решението си да отстрани временно от работа служителя. С оглед на това, към момента на издаване на процесната оспорвана заповед ответникът е разполагал с материалноправно основание да разпорежи отстраняване от работа на държавния служител. Отстраняването е временна, превантивна мярка и основната ѝ цел е да препятства възможността (по аналогия с текста на чл. 69, ал. 1 НПК) служителят, продължавайки да изпълнява задълженията си да създаде пречки за обективното, всестранно и пълно изясняване на обстоятелствата по дисциплинарното дело. Излагането на отделни, изрични мотиви,

подкрепящи извод, че служителят може да попречи на дисциплинарното разследване, не е задължителен елемент от фактическия състав на чл. 100. Ал. 1, т. 1 ЗДСл., вр. чл. 59, ал. 1 АПК.

Задължението на административния орган да установи съществуването на фактическите основания, посочени в издадения от него акт (чл. 170, ал. 1 АПК), не се преклудира с издаването на акта за временно отстраняване от работа. В този смисъл, в хода на съдебното производство ответникът доказва, представяйки описаните по – горе писмени доказателства основанията, послужили му за образуване на дисциплинарното производство. В контекста на чл. 169 АПК Съдът приема, че ответникът е разполагал с оперативната самостоятелност да прецени, дали да отстрани временно от работа държавния служител. Това правомощие е упражнил законосъобразно и Заповед № 03-РД/1466, от 03.05.2022 г. съответства на изискванията за форма (чл. 59, ал. 1, ал. 2 АПК), понеже съдържа: мотиви, фактически и правни основания за издаването, разпоредителна част. Заповедта съответства и на принципите за законност, и съразмерност. В случая не може да се твърди злоупотреба с права, от страна на органа по назначаване, предвид споменатата по – горе превантивна цел на акта по чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДСл.

В заключение - издадена изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ Заповед № 03-РД/1466, от 03.05.2022 г. представлява материално и процесуално законосъобразен индивидуален административен акт и не са налице основания за отмяната ѝ, по смисъла на чл. 146 АПК.

Горните мотиви определят жалбата като неоснователна и оспорващият следва да бъде осъден, на основание чл. 143, ал. 3 АПК, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24, изр. първо от Наредбата за заплащането на правната помощ да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лева.

Водим от горните съображения и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2 АПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от Д. К. Д., против издадената от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ ЗАПОВЕД № 03-РД/1466, от 03.05.2022 г.

ОСЪЖДА Д. К. Д. – ЕГН: [ЕГН] да заплати на Държавен фонд „Земеделие“ юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването на страните.

СЪДИЯ: